

นวพร วรรณวิศาล 2549: ผลของการเคลือบสตาร์ชดีดเปรที่มีต่อสมบัติด้านความแข็งแรงของกระดายคราฟท์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการบรรจุ) สาขาวิชาเทคโนโลยีการบรรจุ ภาควิชาเทคโนโลยีการบรรจุ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ธัญญาเรืองนี จิญกานุจันนี, Ph.D.
117 หน้า

ISBN 974-16-2678-9

สมบัติด้านความแข็งแรงเป็นลักษณะสำคัญของกระดายคราฟท์ ซึ่งเป็นวัตถุคุณหลักในการผลิตกล่องกระดาษลูกฟูก วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาผลของการเคลือบสตาร์ชดีดเปรจากมันสำปะหลังที่มีต่อสมบัติด้านความแข็งแรงของกระดายคราฟท์ สมบัติด้านความแข็งแรงที่ศึกษา ได้แก่ ความต้านทานแรงดันทะลุความต้านทานแรงดึงและการยึดตัวและความต้านทานแรงกดวงแหวน ปัจจัยที่ศึกษาคือ ชนิดของสตาร์ชดีดเปร ความเข้มข้นของสารละลายสตาร์ชดีดเปร และอุณหภูมิของสารละลายสตาร์ชก่อนเคลือบ นอกจากนี้ได้ศึกษาเพิ่มเติมถึงผลของสภาวะในการเก็บที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติด้านความแข็งแรงของกระดายคราฟท์ ภายหลังการเคลือบสตาร์ชดีดเปร โดยการจำลองสภาวะการเก็บจริงของคลังสินค้าในอุตสาหกรรม โดยทั่วไปสตาร์ชดีดเปรที่ใช้ในการศึกษามี 2 ชนิด คือ ออกซิไนซ์สตาร์ช (Fibersize 382^{TM}) และแคตไอออนิกสตาร์ช (Catosize 380^{TM}) ระดับความเข้มข้นของสารละลายสตาร์ชได้กำหนดที่ร้อยละ 5, 15 และ 25 โดยน้ำหนักในขณะที่อุณหภูมิของสารละลายก่อนเคลือบที่ 65 °C และ 75 °C นอกจากนี้ได้กำหนดระยะเวลาในการเก็บ (อุณหภูมิ 25-32 °C, ความชื้นสัมพัทธิ์ร้อยละ 68 - 74) เป็นเวลา 1, 2, 3 และ 4 สัปดาห์ ผลจากการทดสอบแสดงให้เห็นว่า ชนิดของสตาร์ชดีดเปรและความเข้มข้นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความต้านทานแรงดันทะลุของกระดายคราฟท์อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) โดยค่าความต้านทานแรงดันทะลุเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 - 12.4 เมื่อเคลือบด้วยแคตไอออนิกสตาร์ช อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า อุณหภูมิของสารเคลือบไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความต้านทานแรงดันทะลุ นอกจากนี้จากการจำลองสภาวะการเก็บจริงพบว่า กระดายเคลือบสตาร์ชดีดเปรทั้งสองชนิดที่ความเข้มข้นและอุณหภูมิต่างๆ มีค่าความต้านทานแรงดันทะลุสูงกว่ากระดายคราฟท์ที่ไม่ได้เคลือบอย่างมีนัยสำคัญตลอด 4 สัปดาห์ของการเก็บ สำรวจการใช้ออกซิไนซ์สตาร์ชและแคตไอออนิกสตาร์ชสามารถใช้ปรับปรุงสมบัติด้านความต้านทานแรงดึงและการยึดตัวและความต้านทานแรงกดวงแหวนให้กับกระดายคราฟท์ได้เฉพาะความเข้มข้นของสารละลายสตาร์ชที่ร้อยละ 5 แต่เมื่อพิจารณาผลของสภาวะในการเก็บ พบว่า กระดายเคลือบที่ความเข้มข้นและอุณหภูมิตั้งกัน ไม่ค่าความต้านทานแรงดึงและการยึดตัวและความต้านทานแรงกดวงแหวนต่ำกว่ากระดายที่ไม่ได้เคลือบในบางช่วงของการเก็บระหว่างการจำลองสภาวะการเก็บจริง จากการพิจารณาผลการทดลอง โดยรวมพบว่าสารเคลือบออกซิไนซ์สตาร์ชสามารถเพิ่มสมบัติด้านความแข็งแรงให้กับกระดายเคลือบได้มากกว่าสารเคลือบออกซิไนซ์สตาร์ชที่ความเข้มข้นและอุณหภูมิระดับเดียวกัน

นวพร วรรณวิศาล

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

22/08/2549